

వివేచనానితము

జాతీయ పోషకాదన సంఘము

724

అంతర్జాతీయ సంఘము

వివేచనానితము

జాతీయ పోషకాదన సంఘము

జాతీయ పోషకాదన సంఘము

1920.

వెల 10-0

五、

五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

JUL 1920

1. Exhibit 1 x 9 1954-07

[illegible]

శేషాక్షుడు ! మహాదేవి నమో
మృత్యురూపిణీ ! నావిద్యకూపం వదానాశ్రం

అంబికామలము

సిమంగళే । ఏతత్సర్వంసమాసేన తోత్రమిచ్ఛామహే
ముఖాత్ । ఏవంపుష్టా సర్వదేవైరువాచ పరయా
ముదా ।

దేవ్యువాచ॥ పురాబ్రహ్మత మాంసృష్ట్యసమా
హూయాబ్రవీద్యచః । శృణుమేవచసంప్రీతి కురుష్వాధ
చసాదరం । కలౌజవాదురాచారాః రాజానశ్చేతథావి
ధాః । అహోగత్యాభువందేవి మృత్యునాపాభవాజ్జనూ

పరద్రవ్యాపహర్తారః పరస్మిన్నిరతాస్సదా । పరమేశో
 పరానిత్యం రాజానన్యుఃకలాయుగే । దేవస్వహరణోన్మా
 బ్రహ్మస్వహరణేతథా । తేషాన్దోషవశాత్త్వంతుజనాన్
 సంహరనిత్యశః ॥ బ్రహ్మైవంసమాదిత్య ఇంద్రాదిసు
 రసత్తమాః । భువంసమాగతాతత్రజనాన్భిక్షోధపాపి
 నః । రాక్షోదోషాన్పురస్కృత్వగ్రామే గ్రామే వచామ్య
 మాం । తత్రాపిపాపిన్సోహత్వా పునర్దామ్యాంతరంవ్రజే ॥

ననుదేశాన తీర్థాహం సర్వాక్ సంహృత్యైజనాక్ ।
 పునర్నచ్చామిసదనం బ్రహ్మణః పరమేష్ఠినః । ఏవంమదా-
 నతిం జాత్యా బుద్ధిమాన్ పుణ్యకర్మరథః । విచార్యశా-
 మ్రాహ్మణ్యం జాగరూకోధవేదలం । మదాగమనలక్ష్మ్యం
 తు శృణుధ్వంవిబుధాబృవే । పతంతిమూషకాయత్రేహ
 త్యంతి విరమంతిచ । తద్గ్రహం తతః^{తే}ణంత్యహ్నసకుటుం-
 బాః (వనంవిశేత్) వనేనసేత్ । తత్రశాంతిం ప్రకుర్వేతి

మహాదేవ్యాఘయోధితాం (మహామార్యాస్సమీరితాం)
 జపిత్యాచమహమంత్రం పఃత్వాస్తోత్రముత్తమం ॥ మనుః॥
 ఓం నమోభగవతి మహామారికె మృత్యుకూప్తిణి సకు
 టుంబం మాంరక్షస్వ (స్వాహా)॥ పంచవింశాక్షరం మం
 త్రం జపేత్తం భక్తిపూర్వకం । పఞ్చజలాశయంగత్వా
 ఘోర్కర్మాహూరధోముఖః । ఏరాసనే చోపవిశ్యజపేన్న
 త్రం సహస్రశః । సంస్థాప్యపృథిమాం (హేమీం) తత్ర

కూడదీపాపహరక్షయః । సంపూజ్యవిధి పత్యశ్చాష్టాహు
 యాత్రత్పత్యహంసరః । హరిద్రాచూరమిశ్రేణ చిత్రాక్ష
 నాజ్యసంయుతైః । సమిద్భిః ఖాతి ర్భక్ష్యాభ్యాహారైః
 క్షిసమన్వితః । పత్నీపుత్రా పుత్రపుత్ర్యశ్చాష్టాహుయాదను
 వా సరం । ఘోరామాంతేచ (మాలామంత్రం) పక్షేన్ని
 త్యం చాత్రమే తజ్జతేంద్రియః । నమోదేవి మహాదేవి
 సర్వలోక వశంకరి । సర్వదా సర్వహా మహ్యంకృపాం

కుసుకృపాకరి । మేఘాంతలాసశిఖరే హిమాశ్రాంతం
 మాదనే । (నిత్యం ప్రియం కృతావాసే) సదనప్రియాకృ
 తేదేవి (మద్య) మేదోమాంసబలిపియే । మహాస్వ
 సమాయుక్తే సర్వప్రాణివిహింసకే సర్వాభిచారకేదేవి
 సర్వం రక్షస్వసర్వదా । యత్రకుత్రస్థై వాపి యస్మిన్
 కస్మిన్ యదాక (త) దా । రక్షమాం (దేవి) ప్రీపుత్ర
 పశుభ్యత్యజన్తైర్యతం । రక్షమాందేవి సపుత్రపశుభ్య

త్యకం । మాంగళ్యం మంగళం దేహి (దేవి) మహామంగళదాయిని । అకానామాశ్రయే సర్వమంగళే మంగళప్రియే ॥ ఇతి స్తుత్వా మహాదేవీం భక్తిభావేన సంయుతభుంజీతస్వజన్మైర్యక్తోదేవీంత్యాం (మాం) మనసా స్మరత్ । యదా తు స్వకృహ్యైవ ధ్యాన్ముక్త రాష్ట్రేభవిష్యతి । కాకశాంతింతతః కృత్వా గృహంగంతుముపక్రమేత్ । సుహృద్దేవీం బ్రాహ్మణాంశ్చ వస్త్రిలంకరణాదిభిః । సంపూజ్య

గోజయేదభ్యక్త్యా అశిష్యః పరిగృహ్యచ । సుముషుణా
 సునక్షత్రే అలంకృత్యతపోగృహం । బ్రాహ్మణైర్భంధు
 భిస్సార్థిరంసంవి (శ్లోక్) గృహమాత్మనః) శంతిమహత్మనః
 స్వస్థివాచంశాంతిసూక్తం ద్విజవరైశ్చకారయేత్ ॥
 తేభ్యోవైదక్షిణాందద్యా ద్విత్ శాట్యపివరితః । (స్వ
 వాచోద్విశేభ్యశ్చైశాంతి సూక్తోశ్చ మారతిః । దక్షిణాం
 చహిరణ్యది దద్యాదాజ్యవిదితాత్ ॥) బ్రాహ్మణాః

భోజయేత్ శాస్త్రేపీఠాత్ (మాం) శాస్త్రయేర్థశ్చో
 గచ్ఛేగచ్ఛ మహాదేవి స్వస్థానం మంగళంకురు । ఏవం
 ప్రతివిధానేన మారి కాశాంతిరు త్తమా । జయతేనాశ
 సంహారా సత్యంసత్యం మయోజితం (సమీరితం) ।
 ఇత్యేతత్కథితం దేవ్యాదేవేభ్యస్తాస్వత్సంభవం ॥ మా
 హత్యైం జగతేయస్తాపిమంగళ మాప్నుయాత్ ।
 లీళితం ప్రసక్తంయస్యగృహేతివత్సర్వదా । తస్యమాతి

భయంనాస్తి సత్యం సత్యం మయోదితేం ! పు సకం
 పూజ్యయేద్యస్తుశ్రద్ధయా వరయాముదా సోపిమంగళ
 మాప్నోతి ఇహముద్రపరాంగతిం । సర్వంవ్యక్తా సాధ
 మోచ్చయశ్చే నావిధన్తైరపి । శ్రోతవ్యంపరయాభవ్య
 సర్వకామార్థసిద్ధయే ॥ ఇతి (త్రై వాయుపురా
 శ్శ్లోభగవతీపురాణే మహా మారికా స్తోత్రము

సంపూర్ణము.

శ్రీ : వా య గు ర వే న మ ౧.

శ్రీమంతంబగు మనభారతవర్షంబిపుడెంత బాడ్డ
దాద్రాది కారణములచే దురవస్థంబైందియున్ననుపూ
ర్వమీంతయని వర్ణించుటకుదరముకాని సుఖములతో
దులతగాగుచుండెను. కాని మహాభారతయుద్ధానంతరము
కొన్ని దురవస్థలుసంభవించి యుండెనని పురాణాతిహాస
ములవలన స్పష్టమగుచున్నది. అధునిక మహాభారతపురాణ

మహాయుధము కునకును దెచ్చి పెట్టిన యిక్కట్లు మనచే
 నివృడనుభవింపఁబడుచున్నట్లే ఆకాలమందును మనపూ
 ర్వులుగూడ నిట్టివనుభవించిరి. ఆకాలపుమహన్నులు పురా
 ణములలోనిట్టి సందర్భములను వర్ణించిమనకు నితిబోధ
 చేయున్నారు. ఈ మారీ వృత్తాంతముగీడియే.

మొదటి ధ్యానశ్లోకము సనాతన సదాచారాను
 సారమగు పంచాయతనాత్మక పరమేశ్వరధ్యానమంగః

ము “అదౌపూజ్యో గణాధిపః” అను లోకోక్తి ననుసరించి గజానను మొట్టమొదటండలంచి యంతటఁదక్కిన చతురానన స్మరణచేసి యీశ్వరాశ్చక్రమని ధ్యానింపఁబడినది.

దేవతలొకప్పుడు జగదంబునిట్లెత్తినది, “దేవీ! నీకు పనుస్కారములు, నీవెట్లు మృత్యురూపిణివగుదునో, నిన్నుల్లెవరు స్మరించిరో నీనోటనే యీవిషయమును విజ్ఞ-

గోరుచున్నా”మనిరి.

దానికిదేవి యిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. “పూర్వము విరించినన్ను సృజించి దాపునకుఁబెరిచి యిటు చెప్పి దేయుమన్నాఁడు. కలిలో జనులు రాజులును విశేషించి మరాఠాదులునుందురు. కావున నీవచ్చటికిఁబోయి మృత్యురూపిణివికమ్మ; రాజులు పరద్రవ్యాపహర్తలును బరప్రదానిరతులునై దేవాలయ ద్రవ్యమును బాగోస్త్ర

గాఢసమును సపహరించువారై యుండురు. ఆదోషము
 నకుఁ బ్రతిఫలముగా నీప్రపాయ జనులను సంహరింపు
 ము" ఇట్లు బ్రహ్మచెప్పినమీదట నేను భూమికివచ్చి
 గ్రామగ్రామమును జట్ట బెట్టుచు జనక్షయమును జేయు
 నును; తుదకుఁ దిరిగి బ్రహ్మలోకమును జేరుదును. పుణ్యా
 త్మక్షీసంగతి శాశ్వతమగును నమిత్తములనునమ్మి తత్త్వవిచారి
 మును జేయుచుండవలయు. నారాకకు గురుతు మూష

కములు ఎటుకలు క్రిందబడిచచ్చటయే; పెంటనే, ఆ ఇంటినివదిలి, వనమును బ్రవేశించి, ఈక్రింద జెప్పినట్లు శాంతిని జేయవలయును; ఈసంత్రమునుజపించి, ఈస్థానమును బంపవలయును వనములో నెకత్రలాకములో వీరాసమువేసికొని గూర్చుండి చేతులుపెట్టి యథోముఖుడై యామంత్రమును గొన్నివేలుజపింప వలయును. దేవీపత్రిమను చిక్షకోపచారములలో యథాప్రకీర్తనముచి, చుక్షాసమీధులు జేతినోముచి పు

హైలారోను హోమను పోలికను నేయుచుం
 డనలయును. హైలారోను చేసిన పదపట నిమాలామం
 తమును బంపింపవలయును. ఇట్లు పంపించినమీద
 స్వజనులతో భుజింపవలయు; ఆహ్వానము దేవస్మరణచేయు
 చుండువలయు. ఎట్లగు (స్వగృహములపై) నివాసభూ
 ములలో (నో) కాకులకూతలధికమగునో అక్కడ నప్ప
 డు కాక శాంతినిజేసి యిల్లుచేరః బోయితింపవలయు.
 నువాసికిని బాహ్యులకును పోజునమారగింపజేసి

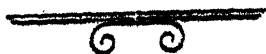
వస్త్రాదులతో వారిని దృష్టిపరచి వారియాశీర్వచన
 ములఁ బొందవలయును. మంచి నక్షత్రాది పంచాంగ
 శుద్ధిగల ముహూర్తమున స్వగృహమునకు సున్నములు
 కొట్టి ఎఱ్ఱమంటితోనలికి ముగ్గులుపెట్టి తోరణాదులతో
 నలంకరించి బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులశాంతి సూక్తములనువిను
 చు గృహముచేరవలయు. అంతట పుణ్యాహవాచకము
 చేసి, విప్రులకు దక్షిణాలను నీనాసితనమును వదిలిపెట్టి
 యథాశక్తియీవలయు. అంతట బ్రాహ్మణసంతృప్తినచేసి

బేది పూజ చేసి ముద్యాపన శాస్త్ర వలయును. ఇట్లు దేవియే
 బాప్తిసమి, గరుడ శక్తి లేనివారు కేవలముగా బలించినంత
 ముత్రములును, మంగళములను జూచుదురు. లిఖించినను
 లాభము నిండుకొద్దిన నుంచుకొన్నను గొంత ఫలము
 కలుగును. బాప్తిసమి వారికిని గొంత ఫలము దొరకును.

కంఠం తి.

చయుక్తములగు గ్రంథములు.

వానాచంద్రిక.	0—1—0
నాతన ధర్మబోధిని.	0—2—0
సంగ్రహము.	0—3—0

ఇతర గ్రంథములు. ౧-

కారాచరి (జీవాంతము)	0—1—6
వికా స్మృతిము.	0—0—9
గమ:—	

ప్రపాలు శేషసామిదేవమ్మ,

అగ్రహారము, గుంటూరు.

(ప్రియవత్సవ.)

శ్రీరకుపయ్యక్తులగు గ్రంథములు

బాల్య విశావాచంద్రిక.	0—1—0
శ్రీ సహస్ర ధర్మబోధి.	0—2—0
సత్యార్థ సంగ్రహము.	0—3—0

ఇతర గ్రంథములు.

అద్వైతకారావళి (వేదాంతము)	0—1—6
మహామారికా స్తోత్రము.	0—0—9
వలయువాడు:—	

రాయప్రోలు శేషసామి దేవమ్మ,
అగ్రహారము, గుంటూరు
(అని వ్రాయవలెను.)

10805

